

9. vydání

květen 2026

LISTY

Gymnázia Krnov

Rozhovor s vyučujícím
Jiří Šiffner

Reportáže
Erasmus+ ve Španělsku
Po stopách Jana Ámose Komenského

Vítězné práce soutěže
Mirkova esejistická výzva

V tomto vydání

03

Rozhovor s vyučujícím

Ptali jsme se pana Šiffnera

05

Reportáž

Erasmus+ pobyt v Mirandě de Ebro

06

Reportáž

Po stopách Jana Amose Komenského v Nizozemsku

08

Rozhovor s maturantem

Ptali jsme se Kryštofa Vyleťala

09

Zpráva

O účasti na konferenci na OSU

10

Exkurze do minipivovaru

Jak funguje Nachmelená opice?

11

Reportáž

Z maturitního plesu

12

Mirkova esejistická výzva

Vítězné práce soutěže

15

Tereza Rybníčková, Barbora Řezáčová, Tereza Tylečková, Kryštof Vyleťal

Rozloučení se s našimi členy redakce

Milí čtenáři,

deváté číslo našeho časopisu je plné událostí, které se odehrály uvnitř i vně našeho gymnázia.

V tomto čísle reflektujeme několik zahraničních cest, ať už poznávacích či v rámci programu Erasmus+.

Dále jsme vyzpovídali někoho z řad vyučujících i maturujících.

Společně se studenty zavítáme na maturitní ples, exkurzi do místního minipivovaru a na studentskou vědeckou konferenci.

V neposlední řadě se podíváme na vítězné práce školní soutěže Mirkova esejistická výzva.

Za tým redakce:

Jakub Lukáš

Rozhovor s vyučujícím

Ptali jsme se našeho dějepiséře a bývalého ředitele základní školy, pana Jiřího Šiffnera

Autorky:

Julie Tribusová - 07

Tereza Tylečková - 08

Co jste dělal před příchodem na naši školu a co vás vedlo k tomu učit právě na gymnáziu v Krnově?

Před příchodem na gymnázium jsem dělal ředitele ZŠ Město Albrechtice, předtím učitele na ZŠ Janáčkovo náměstí v Krnově a ještě daleko v minulosti předtím, zároveň se svým doktorským studiem na archeologii, jsem učil na ZŠ a MŠ Třemešná. Co mne přivedlo na gymnázium, vydá na samostatný příběh, ve kterém měl prsty nejenom pan ředitel Mirek Indrák, ale hlavně kolega Tom Moravec.

Co vás přivedlo právě k dějepisu?

Dějepis mne bavil už od 5. třídy (tehdy začínal 2. stupeň ZŠ v 5. třídě, protože se ještě nevědělo, že z nás jednou udělají deváťáky), jen co se objevili Římané, to bylo tehdy mé milované období, možná i proto, že jsem o něm jako dítě nic moc nevěděl. 😊 Po gymplu jsem se kromě archeologie hlásil i na historii. Dostal jsem se na oba obory a nastalo dilema. Jelikož archeologie zaváněla větším dobrodružstvím, rozhodl jsem se pro ni. Pak jsem byl překvapen, že je to spíše přírodovědný než společenský obor, ale kdybych se vrátil do minulosti, rozhodnu se stejně, dala mi opravdu široký rozhled. Ovšem historie zůstala dodnes jedním z mých hlavních koníčků, a k tomu ji navíc učím ve formě dějepisu. Tak nějak se poji záliba s prací. 😊

Které historické období vás nejvíc fascinuje a proč?

Jelikož se snažím historicky neustále se vzdělávat, tak mne baví zrovna vždycky to období, kterému se zrovna věnuji. Jelikož dějepisný základ už mám nějaké ty roky pevně ukotvený, mohu jít do hloubky a tam se objevují nečekaně zajímavé věci a souvislosti. Jako archeolog miluji některá období pravěku (ta o kterých něco vím), mám pořád velice rád některé části doby římské (třeba i pozdní dobu římskou, o které se obecně moc neučí, a archeologii doby římské), taky většinu středověku českých zemí, barokní dobu včetně barokní kultury a moderní dějiny, ty mne baví stále víc. V některých obdobích mne baví politika, jindy kultura a umění, odvážné činy, neuvěřitelné náhody, ale obecně mám v každém období nejraději mikrohistorii čili běžný život napříč všemi vrstvami obyvatel.

Máte nějaký „fun fact“ z historie, který studenty vždy překvapí?

Ono je to tedy spíše smutné než „fun“ a možná to ani tak nepřekvapuje studenty, jako spíše mne. Od atentátu na Heydricha uběhlo do mého narození přesně 40 let a 7 dní. Od mého narození dodnes uběhlo více než 40 let a 7 dní, takže mé narození je blíže k atentátu než k dnešku, a to jsem si ještě nedávno myslel, jaký je 2. světová válka pravěk. Nicméně mne napadá, že já sám už jsem vlastně také historická postava, a takový atentát na Heydricha skoro pamatuju. A možná i proto o něm dokážu tak přesvědčivě vyprávět. 😊

Kdybyste mohl dát studentům jednu radu do života, jaká by to byla?

Ať jsou hlavně dobrými lidmi, protože dobré lidi svět potřebuje. A ať se nebojí svou dobrotu dávat najevo. 😊

Ať už v osobním, nebo pracovním životě – jaké jsou vaše cíle do budoucna?

Naposledy se mi splnil můj dávný sen, vrátit se na můj milovaný krnovský gympl. Sice jsem se chtěl původně vrátit i v čase do svých studentských let a taky s tím, co vím teď, to by byla jízda! Ale takhle je to též super! 😊 Pracovně teď žiju svou budoucnost. Ovšem do toho bych třeba rád napsal knihu, ale krom toho, že mi to moc nejde, už na to ani nemám potřebný čas. A také chci ještě procestovat mé vysněné země, v nichž jsem ještě nebyl, a zároveň se vracet i do těch, kde už jsem byl.

Jakou otázku byste si přál, aby vám studenti někdy položili?

Já jsem rád za každou konstruktivní otázku během výuky. A samozřejmě i mimo. Kdo se dobře ptá, dost se dozví.

Co vám po náročném dni dokáže spolehlivě zlepšit náladu?

Nejlépe hodit batoh na záda a vyrazit cestou, a ještě lépe necestou do dále. Třeba do některých mých milovaných hor. Ale to je v týdnu nemožné, takže přes týden se spokojím s fitkem, vyběhnutím si do lesa nebo kolem, když neprší, a když prší, tak nějaká kvalitní hra na PC dokáže taky odreagovat. A též se snažím hodně číst. Na střední jsem toho moc nepřečetl, i když to po mně v češtině chtěli, přeci jen jsem měl plno jiných časově náročných zájmů, ale poslední roky jsem poměrně velký čtenář, byť značně vybíravý. A v pátky či soboty pak nějaké to posezení ve společnosti dobrých přátel, kdy mne zároveň ve městě sem tam obsluhují mí studenti, současní či bývalí, což mne baví. 😊

Bylo učitelství vždy vaším snem, nebo jste si někdy představoval, že budete dělat něco jiného?

Já měl mnoho snů ohledně své kariéry, ale od studií na gymplu se mi do toho vždy pletlo i to učitelství, a to díky skvělým učitelům. Bavilo mne je pozorovat a říkat si, co bych udělal, kdybych stál na jejich místě, některé jejich situace s naší třídou jsem si chtěl vyloženě zažít. Proto jsem si jednu z přihlášek na uni dal též pajdák, jako jakousi záchytkou, ale nakonec zvítězil dávný vliv kolegy dr. Jonese a vydal jsem se na archeologii, vstříc poznání života našich předků. Jenomže během mého doktorského studia láska k učení nakonec zvítězila. Dnes dělám přesně to, co dělat chci. Být učitelem je jedno z nejlepších povolání na světě. I když být horským průvodcem, správcem národního parku nebo zaměstnancem palírny na skotské Vysočině taky nemusí být špatné.

Reportáž

O Erasmus+ pobytu ve Španělsku, Miranda de Ebro

Autorky:

Beata S. Dobiášová – 2.A

Julie Goldmanová – 2.A

Anna Rybníčková – 2.A

Milí čtenáři a čtenářky, v prvním březnovém týdnu jsme se vydali na výukový pobyt do Španělska, který byl sponzorován Erasmem+. Byli jsme vybráni jako skupina 10 žáků z různých tříd, kteří se vydali studovat do školy IES Montes Obarenes v městečku Miranda de Ebro.

Naše cesta započala odjezdem soukromými autobusy na vídeňské letiště, a to v pozdních večerních hodinách. Z Vídně jsme odlétali do Madridu, kde jsme trávili celé dopoledne procházením se po městě a parku. Jelikož už začátek naší cesty byl vyčerpávající, využili jsme dvouhodinový přesun z Madridu do Mirandy ke spánku a hraní společenských her.

S malými kufry a velkými obavami jsme se poté vydali nočním městem, které na nás ze začátku nepůsobilo vůbec přívětivě. Tmavými, děsivými ulicemi jsme se dostali až k našemu hotelu. Po vstupu do hotelu ale obavy zmizely, stres opadl a už jsme se jen kochali krásou interiéru. Hotel byl totiž vybudován v části starého kostela a jeho atmosféra byla úžasná.

V hotelu jsme měli zařízené snídaně, na kterých jsme se těšili hlavně na výborné tradiční tortillas de patatas, což jsou bramborové omelety s vejci, nebo také na buchty z obchodu Mercadona. Ten jsme také využívali na obědy a večeře, protože to pro nás byla rychlá a levná varianta.

Po snídani jsme se vydávali do školy, kde výuka probíhala v podobě komunikace se studenty, hráli jsme různé tradiční hry nebo jsme například sadili saláty a učili se o ekologii. K výuce nám toho řekl víc student 3.A: „Myslel jsem, že budeme pouze sedět v lavicích a poslouchat nudné výklady, ale to se nestalo. Překvapením bylo třeba, jak škola zapojuje do výuky studenty se speciálními potřebami.“

Po škole jsme párkrát vyrazili objevovat krásy okolních měst. Zeptali jsme se studentky z 2.A, který výlet se jí líbil nejvíc. „Nikdy nezapomenu na výlet do San Sebastian s neplánovaným přespáním na pláži poté, co nám ujel poslední vlak zpět do Mirandy. Ostatní by to mohli vnímat negativně, ale pro nás to byl moment, kdy jsme se sblížili.“

Naším posledním společným zážitkem byla záchrana muže, který vypadl z okna hotelu. Naštěstí ale jen z prvního patra. Kvůli této události jsme museli následně utíkat za panem učitelem na autobus. Tak, jak jsme běhali každé ráno do školy. Vše jsme ale stihli a domů dorazili v pořádku a se spoustou nových zážitků.

Reportáž

Po stopách Jana Amose Komenského

Autoři:

Mikuláš Fluksa – 2.A

Tadeáš Stříž – 2.A

Ve dnech 19.–25. dubna se konal poznávací zájezd po stopách J. A. Komenského. Vyráželi jsme v neděli ve večerních hodinách od budovy gymnázia a se dvěma zastávkami na protáhnutí a toaletu jsme okolo deváté ráno dorazili do Amsterdamu. Tam jsme si nejprve prošli okolí hlavního nádraží, poté jsme se vydali do centra města, které je známo svými kanály. Dále jsme navštívili náměstí, kde jsme dostali rozchod na občerstvení, a také jsme se podívali na květinové trhy. Poté jsme už pokračovali na poslední program, kterým byla vyjížďka na lodích po již zmíněných kanálech. Po projížďce odjíždíme na ubytování, kde strávíme první dvě noci.

Další den ráno vyrážíme do Naardenu, kde se nachází muzeum J. A. Komenského. Následně se přesouváme do skanzenu jménem Zaanse Schans, kde si prohlédneme výrobu dřeváků a typické stavby pro Nizozemsko. Poslední zastávkou tohoto dne je největší evropský přístav Rotterdam. Tady jsme vyjeli na věž vysokou 185 metrů s názvem Euromast a nahore si vypijeme dva nealkoholické drinky, které jsou v ceně. Prošli jsme se kousek k moderní tržnici, kde dostáváme čas na občerstvení, a pak jedeme zpátky na ubytování.

Ráno po snídani jsme se vydali do národního parku De Hoge Veluwe, kde jsme si půjčili kola, po kterých se v celém parku pohybujeme. Poslední zastávka Nizozemska je malé městečko Giethoorn, kterému se také přezdívá holandské Benátky. Projeli jsme se po lodičkách a vydali se na cestu do Německa.

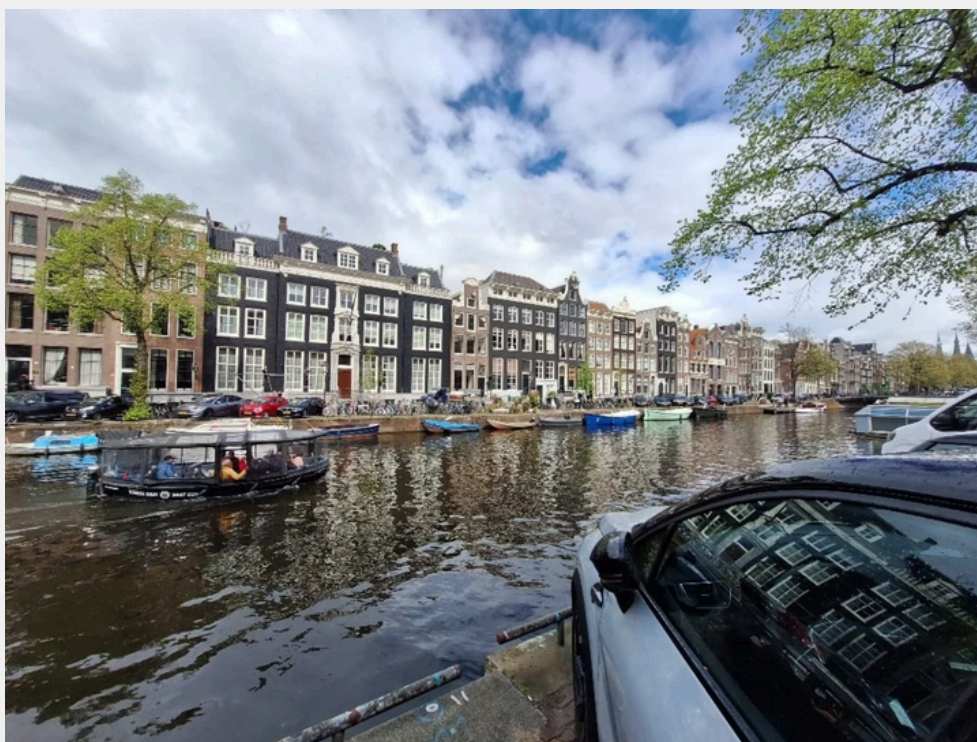
Ve středu ve večerních hodinách jsme po dlouhé cestě dorazili do německých Brém. Autobus nám zastavil kousek od hotelu, a tak jsme po cestě mohli pozorovat krásné brémské nádraží. Poté jsme dostali možnost si jít nakoupit do blízkého obchodu a šli jsme se na hotel.

Další den ráno jsme se po snídani autobusem vydali do nedalekého přístavního města Bremerhaven. Tam jsme navštívili lodní muzeum, kde jsme mohli spatřit vylovený vrak lodi a spousty dalších zajímavých exponátů, jako jsou například venkovní lodě, do kterých jsme měli přístup a mohli si je prohlédnout zevnitř. Po prohlídce následoval rozchod v obchodním centru na oběd a dále jsme vyrazili zase k autobusu, abychom přešli do městečka Döse. Tady jsme se procházeli po pláži a mohli jsme vidět, jak řeka Labe ústí do Severního moře. Den jsme zakončili cestou zpátky do Brém a prohlídkou města a náměstí, kde jsme taky dostali rozchod na večeri.

V pátek ráno jsme hned po snídani vyrazili do Hamburku. Po asi čtyřhodinové cestě jsme dorazili do cíle a prošli si hamburské náměstí a krásný moderní operní sál. V odpoledních hodinách jsme se přesunuli do hlavního města Berlína, kde jsme si mohli prohlédnout berlínskou televizní věž z venku i zevnitř a kochali jsme se výhledem na celý Berlín. Následně jsme už jen dojeli na hotel, který se nacházel na okraji města, ubytovali se a mohli jsme jít spát.

Další den ráno jsme se vrátili zpět do Berlína a první zastávka byla u berlínské zdi, kde jsme měli příležitost se dozvědět něco o její historii. Pokračovali jsme prohlídkou Berlína u Reichstagu a Braniborské brány. Nakonec jsme už jen dostali rozchod na nákupy a jídlo a vyrazili jsme zpět domů.

Poslední zastávka byla po cestě do ČR v polském Lesznu. Ke škole jsme dojeli ve večerních hodinách.

Rozhovor s maturantem

Ptali jsme se Kryštofa Vyletala

Autor:

Richard Vojtek – 07

Co tě na studiu na gymnáziu nejvíce překvapilo za tvé čtyři roky studia?

Že sklep je jak bludiště.

Jaké to bylo vůbec založit parlament a jak ses k tomu dostal?

Bylo to velmi namáhavé, ale zvládli jsme to. Zakládali jsme jej, protože nám chyběl nějaký orgán, který by zastupoval před školou všechny studenty. Ono se koneckonců podněty lépe sdělují lidem tobě rovným než vedení. Naše vedení je sice v klidu, ale na jiných školách to tak z praxe nebývá.

Doporučil bys studium u nás v Krnově ostatním?

Pokud je někdo z okolí, tak určitě. Na dojíždění z Prahy to zase tak dobrá škola není.

Kam chceš jít na VŠ?

Tak uvidíme, zápisy jsou někdy kolem června. Uvidím, kam mě vezmou.

Připravilo tě studium na gymplu na přijímačky?

Ano. Na Scio testy ze ZSV jsem se připravoval výhradně z hodin paní Bažové a dějepisu s paní Tošenovjanovou a panem Šiffnerem a vyšlo mi to celkem dobře. Jinak jsem žádné jiné přijímačky nedělal.

Připomínáme, že práci Studentského parlamentu Gymnázia Krnov můžete sledovat na IG:

Zpráva

O účasti na Studentské vědecké konferenci na OSU

Autorka:

Tereza Tylečková

25. března 2026 jsem se s několika svými spolužáky vydala na Studentskou vědeckou konferenci, která se konala na Ostravské univerzitě na Katedře romanistiky. Vyrazili jsme brzy ráno vlakem z Krnova, pak nás čekala krátká procházka k místu konání.

Mnoho studentů španělštiny přijelo odprezentovat svá zajímavá témata. Mezi nimi jsem byla i já sama. Měla jsem připravenou prezentaci o magickém realismu v českém románu Letnice od Miroslava Hlauča. Magický realismus byl proslaven především hispánskými autory, a tak jsem se rozhodla, že bude vhodným příspěvkem na konferenci.

V aule, kde probíhala konference, jsme měli možnost vidět prezentace o nápaditých tématech, jakými byly třeba srovnání života mládeže v Česku, Mexiku a Argentině nebo španělská móda.

Ráda jsem si poslechla ostatní prezentace a mně samotné celková práce na prezentaci pomohla s mou španělštinou a analýzou uměleckých textů. Zároveň pro mě bylo výzvou vystoupit před tolika lidmi s vlastní prací. Úsilí se mi ale vyplatilo a byla jsem oceněna třetím místem v soutěži o nejlepší prezentaci.

Jestli vás také baví španělština, doporučuji vám přihlásit se do takové soutěže, protože to pro vás může mít opravdu velký přínos.

Exkurze do minipivovaru

Jak funguje Nachmelená opice?

Autor:

Vojtěch Rozprým – 4.A

V úterý 24. února v 15:30 jsme v rámci chemického semináře vyměnili školní lavice za prostředí, které je naší národní kultuře mnohem bližší. Naším cílem se stal minipivovar Nachmelená opice v Krnově. Nešlo však jen o vítaný únik z odpoledního vyučování, naším hlavním úkolem bylo na vlastní oči spatřit a pochopit biochemické procesy, o kterých jsme se jakožto studenti čtvrtého ročníku doposud učili pouze z učebnic a nákresů na tabuli.

Nachmelená opice je mladý podnik, který si od svého založení v roce 2015 vybudoval skvělou pověst. Pan sládek nás provedl celým koloběhem výroby a pro nás, maturanty z chemie, začala teorie rázem dávat smysl. Zblízka jsme viděli rmutování, při kterém se složité škroby ze sladu štěpí na jednodušší cukry. Následují varna a chmelovar, kde dochází k izomerizaci dodávající pivu jeho typickou hořkost. Nejdůležitější proces ale ovšem spočívá v alkoholovém kvašení.

Výklad provádějícího byl neobyčejně poutavý a přátelský. Dokázal složitou výrobu podat srozumitelně, s nadšením a přesahem do praxe. Nicméně samotná exkurze měla i svá drobná úskalí. Prostor mezi obrovskými nerezovými tanky byl poměrně stísněný, takže my, co jsme stáli vzadu, jsme občas špatně slyšeli. Rovněž všudypřítomné a velmi specifické aroma vařené mladiny v kombinaci s pachem kvasnic nesedlo úplně každému.

Zlatým hřebem celého odpoledne byla pochopitelně degustace. Zatímco si moji spolužáci s nadšením vychutnávali poctivé řemeslné ležáky či moderní svrchně kvašená piva a vesele zkoumali jejich chuťové profily, na mě padla tíha dospělosti v podobě zodpovědnosti. Jelikož jsem na exkurzi přijel autem a čekala mě cesta domů za volantem, musel jsem alkohol s těžkým srdcem odmítnout a spokojit se s nealkoholickou variantou.

I tak to pro mě ale byl nesmírně zajímavý sensorický zážitek. Vytvořit totiž chuťově vyvážené nealkoholické pivo tak, aby nepůsobilo jen jako obarvená mladinová voda, je z chemického i technologického hlediska často mnohem větší výzva než uvařit klasickou dvanáctku.

Závěrem mohu zhodnotit návštěvu Nachmelené opice jako jednu z nejpřínosnějších školních akcí vůbec. Ukázala nám, že chemie není jen abstraktní snůška vzorců, ale naprosto reálný a živý vědní obor, bez kterého bychom si nemohli dopřát ani takový český fenomén, jakým je kvalitní pivo.

Reportáž

Z maturitního plesu

Autorky:

Tereza Rybníčková – 08

Barbora Řezáčová – 08

V pátek 20. března se konal v Úvalně maturitní ples třídy oktávy a 4.A. Všichni jsme se na tento večer dlouho těšili, ale provázela nás i lehká nervozita z toho, jak všechno dopadne. Pestrý program zahájilo video, které představilo jednotlivé studenty. Následovaly slavnostní nástupy všech studentů. Každý maturant se na svou nástupovku prošel na hudbu svého výběru po červeném koberci až k našim třídním učitelům, kteří nás pasovali na maturanty a předali nám šerpu s kytičkou.

Teprve v tuto chvíli si mnozí z nás poprvé naplno uvědomili, že se naše středoškolská léta pomalu, ale jistě chýlí ke konci a že brzy budeme muset předstoupit před maturitní komisi a nakonec toto krásné období ukončit.

Po krátké pauze, během které jsme se všichni mohli trochu uvolnit a načerpat nové síly, přišel na řadu další bod programu. Tím byla naše taneční vystoupení, a to nejprve oktávy a poté i 4.A. I přes počáteční nervozitu se obě vystoupení povedla opravdu velmi dobře a všichni jsme si je náramně užili. Odměnou nám byl velký potlesk zaplněného sálu.

Uvolněná a příjemná atmosféra pak pokračovala i při tanci s rodiči a přáteli, který pro mnohé patřil k nejpříjemnějším a nejlepším momentům celého večera. Do programu se zařadila ještě tombola. V tombole mohli hosté vyhrát nejrůznější krásné a hodnotné ceny, které nám věnovali sponzoři našeho maturitního plesu.

Jakmile se vylosovaly a rozdaly všechny ceny, tanec a zábava mohly směle pokračovat dále. Mnozí už z důvodu únavy odešli domů, ale spousta z nás ještě zůstala. Jak jsme se skvěle bavili, nikdo nestíhal sledovat čas. Tancovali jsme a čas nenápadně plynul. Nakonec jsme se protancovali až k ránu a my jsme, i když velmi neochotně, museli naše setkání ukončit.

Maturitní ples jsme si všichni naplno užili a budeme na něj ještě dlouho vzpomínat. Zároveň jsme velmi vděční organizátorům, servírkám a také sponzorům.

Mirkova esejistická výzva

Gymnázium Krnov jako příprava na život – připravuje nás škola opravdu na budoucnost?

Autorka:

Laura Marková – O8

1. místo

Gymnázia jsou obecně považována za prestižní instituce, a to naše krnovské není výjimkou. Nutno však podotknout, že kvanta teorie vždy nezajistí připravenost. Jakožto studentka již zmiňované školy bych tuto problematiku ráda uvedla na pravou míru.

Nerada bych zpochybňovala teorii jako takovou, ale jsem přesvědčena, že praxe vždy vítězí. Student obohacený praktickou zkušeností si ze školy vždy zapamatuje více. Naše vědomí totiž mnohem lépe fixuje aktivity vykonávané v určitém prostoru a čase. Věřím v kompromisy, a tak si myslím, že nejlepší je výuka obojího: teorie i praxe. Výuka teorie bez praxe je dle mého názoru stejně bizarní jako chirurgova operace, o níž sám pouze čte. Na druhou stranu uznávám, že zavést praktickou výuku na gymnáziích je nezpochybnitelně těžší než na specializovaných středních školách. Přesto si myslím, že by bylo do budoucna optimální zajistit více výjezdů do zahraničí a návštěv galerií, výstav, shromáždění či kongresů. Ráda bych také zhodnotila nabídku a strukturu předmětů. Nutno ale předem napsat, že veškerou kritiku v této části mířím výhradně na gymnázium v Krnově a soudím tak dle vlastních zkušeností. Plně respektuji všechny předměty, které jsem se učila či stále ještě se učím. Je totiž obecně známo, že gymnázium je všeobecná střední škola, tedy nezaměřuje se na určité odvětví. Chybí mi zde nicméně dva předměty: finanční gramotnost a sexuální výchova.

Považuji za nezbytně nutné, aby byl předmět finanční gramotnost zaveden na všech středních školách. Fakt, že jsem najednou byla edukována o teorii ekonomie, mi připadá více než absurdní. Především proto, že do dnešního dne netuším, co je to hypotéka, jak si zařídit vlastní živnost či jak se odvádí daně a spoustu dalšího. Právě toto považuji za obrovský nedostatek mé střední školy, která mě rozhodně neumí připravit na běžné životní situace.

Co se týče tématu sexuální výchovy, nejsem si zcela jista, zda je má kritika oprávněná. Tuším, že na spoustě základních škol tento předmět již existuje. Já sama tento předmět neabsolvovala, avšak nikdy jsem necítila jakékoliv nedostatky ohledně tohoto tématu, jelikož jsem byla edukována mimo školní prostředí. Ze zkušenosti ale vím, že všechny děti to takto nemají. Zde ovšem nelze vinit školství, jako spíše rodičovskou výchovu dítěte.

Myslím, že některé mé poznámky jsou mezi mými vrstevníky všeobecně podporovány. A tak bych závěrem ráda zdůraznila, že na některých názorech plně z mého pohledu oprávněně trvám a věřím v jejich budoucí realizaci. Nepochybně shledávám na gymnáziu v Krnově spoustu nedostatků a jsem přesvědčena, že na budoucnost mě připravit nedokáže.

Mirkova esejistická výzva

Gymnázium Krnov jako příprava na život – připravuje nás škola opravdu na budoucnost?

Autor:

Dominik Šuly – O8

2. místo

Krnovské gymnázium je instituce, kterou si prošlo několik intelektuálních elit našeho národa. Pojdme se spolu zamyslet nad tím, jakým způsobem nás v této krásné zelené budově formují a připravují na budoucí život.

Důvěryhodnosti této práce zcela jistě přispívá skutečnost, že vychází z pera zkušeného studenta oktávy. Svě nasbírané vzácné perly musí ovšem ještě prodat a nasednout na správnou loď do přístavu blaženosti. Nezná však nebezpečné vody oceánu života, a tak jeho pohled a názory podléhají mraku nevědomosti a zkresleného vnímání.

Uvědomuji si značné nedostatky této školy, avšak nenechávám se ovlivnit nabízející se revoltou či rezignací. V dále vidím sebe zmateného a usilujícího pochopit banální realitu, kterou mi nikdo nebyl schopen vysvětlit za strastiplných osm let života na gymnáziu. Ano, elita národa je mnohdy v praktickém životě spíše „jelito národa“. Přiznejme si to. Nyní se pokusím být konkrétnější. Kolik z nás umí uvařit rodinně delikátní večeři, vyplnit daňové přiznání nebo vhodně vystupovat ve společenském prostředí? Jistě, znalost diferenciálního a integrálního počtu si zaslouží také místo v našich vzácných mozcích. Hlavně nechci spadnou do pastí pragmatismu. V tercii jsem se paní učitelky otázal, k čemu mi bude užitečná znalost skloňování zájmena jenž. Dnes už vím, že kdybych se to v té době poctivě naučil, mohl bych to v tomto textu využít. Přece jenom slovo „který“ není tak líbezné jako slovo „jenž“.

Co mi nejvíce chybí ve studiu na zdejším gymnáziu, je výuka náboženství. Jakožto člověk věřící myslím spíše na věčnost než na budoucnost, což jsou ale z určitého pohledu stejné skutečnosti. Náboženská negramotnost stále roste a lhostejnost vůči posvátné nauce je smutnou realitou.

Gymnaziální studia ale nejsou zcela k zahození. Pokud budete otevření a nepředpojatí vůči všemu poznání, jistě nabudete mnoho těch vzácných perel zkušeností, schopností a vědomostí. Časté křivdy, nuda, ponižování či neschopní učitele vás připraví na bouřlivý oceán života a snad vás vlny nesmetou.

Mirkova esejistická výzva

Gymnázium Krnov jako příprava na život – připravuje nás škola opravdu na budoucnost?

Autorka:

Sára Olejková - 07

3. místo

V dnešní době je kvalitní vzdělání velmi důležité, bez něj se jedinec ve společnosti nikam nedostane. Stejně tak je pro člověka potřebné se umět vyznat v životě, penězích, bydlení i profesi, ve které své vzdělání později využije. V této úvaze se společně zamyslíme, zda nás škola, konkrétně Gymnázium Krnov, skutečně připravuje na budoucnost, která nás po studiu čeká.

Vzdělání je nesmírně důležité. Školní docházka není pouze povolená, nýbrž povinná, a to devět let. Každý člověk má přístup ke vzdělání, díky kterému máme opravdovou šanci vybudovat si seriózní kariéru. Otevírá se nám okno do světa, kde na nás čeká nespočetně mnoho pracovních příležitostí. Gymnázium je výhodné v tom, že až do konce studia si nemusí být žák stoprocentně jistý, kam se chce v budoucnu vydat. Ať už se rozhodnu zabývat se chemií či psychologií, stále mám tu možnost si to rozmyslet. Také nutno dodat, že výuka všech předmětů bývá skoro vždy vysoce kvalitní a učitelé vědí, o čem mluví.

Život ale není pouze o vědomostech. Jak si najdu a udržím práci, co je důležité vědět při podepisování smluv nebo hledání prvního bytu, co jsou to daně? Tyto každodenní věci v životě dospělého jedince jsou pro studenta gymnázia většinou úplnou novinkou, přitom tak podstatnými znalostmi. V předmětu základy společenských věd nás sice pracovní právo a ekonomii učí, ale až ve třetím ročníku střední školy, kdy již většina žáků své první brigády má, tudíž podepisovali i smlouvu, nejčastěji dohodu o provedení práce. Nikdo vám neřekne, jak si po maturitě sehnat výhodné bydlení nebo jak hospodařit s penězi, abyste si vůbec mohli dovolit studium po gymnáziu.

Dle mého názoru by mohl vzniknout nový předmět nebo alespoň by se některé mohly doplnit o takové zásadní rady do života, které studentům v dnešní době opravdu pomůžou. Sice vím, jak napsat životopis, ale jak se mám prezentovat na pohovoru nebo jak podat výpověď, to už ne. Myslím si, že by takové znalosti mladí lidé velice ocenili. Jsem škole vděčná za kvalitní vzdělání, ale chtěla bych vědět, jakým způsobem se s ním nyní mohu prosadit.

Poděkování členům redakce

*Tereza Rybníčková, Barbora Řezáčová, Tereza Tylečková,
Kryštof Vyletal*

Autor:

Jakub Lukáš

Tereza Rybníčková, Barbora Řezáčová, Tereza Tylečková a Kryštof Vyletal patří mezi zakládající členy redakce školního časopisu Listy Gymnázia Krnov. Aktivními členy redakce byli celé tři roky a po celou dobu přispívali svou kvalitní prací k fungování našeho časopisu. Čas, chronos, však nelze zastavit, a proto se s nimi musíme rozloučit, jelikož jejich kroky míří na vysoké školy.

Ať už se bude jejich studium ubírat kterýmkoli směrem, za sebe jim přeji hodně štěstí v jejich budoucích kariérách. Vyslovuji také přání, aby na náš časopis nezanevřeli a v budoucnu se stali jeho součástí třeba tím, že nám poreferují, jak se jim daří na vysokých školách, světě pro studenty středních škol neznámém, tajemném.

Zdroje

Obrázky a fotografie:

- Titulní fotografie:

<https://www.gymnaziumkrnov.cz/>

- Ostatní fotografie: oficiální web školy, Facebook školy, Instagram školy Gymnázium, Krnov, p. o.

- Časopis je utvářen redakcí Gymnázia Krnov pod vedením Jakuba Lukáše prostřednictvím platformy Canva. ©Listy Gymnázia Krnov 2023
- Autor návrhu šablony je Kryštof Vyleťal. ©Kryštof Vyleťal 2024
- Veškeré obrázky a fotografie, které nejsou uvedeny ve zdrojích, byly pořízeny se souhlasem dotyčných osob s ohledem na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 (GDPR).